

[Lilli Gyldenkilde]

gå ind i det her og komme med forslag til arbejde, der kan sættes i gang. Jeg skal heller ikke undlade at pege på, at ordningen måske også kan bruges af produktionskollektiver af forskellig slags.

At ordningen måske også kan bruges og misbruges af private arbejdsgivere, så de får tilskud til ting, de alligevel ville sætte i gang, tror jeg ikke vi kan udelukke. Det vil vi godt bore en lille smule i. Alligevel mener vi, at jobskabelsesordningen ikke skal afvises, ikke mindst fordi det er det eneste nye i det, der ligger her, og det er en tankegang, som ikke er os fremmed, og derfor vil vi meget gerne være med til at se nærmere på den ordning, der er skitseret her.

Med hensyn til jobtilbudsordningen skal jeg sige, at i SF finder vi det selvfølgelig udmærket, at alle hurtigst muligt får et jobtilbud. Fuld beskæftigelse er vel målet for os alle – det er målet for SF i hvert fald. Men det må bare ikke betyde, at vi laver en ordning, der fører til afkorting i den periode, man kan modtage understøttelse. Vi har altså en arbejdsløshedslov, der siger, at man kan modtage understøttelse en vis tid, og så skal vi ikke lave andre ordninger, der modvirker dette.

Erfaringerne viser, at der egentlig ikke har været særlig interesse fra det private erhvervslivs side med hensyn til disse ordninger, og derfor skal jeg ikke påstå, at ordningerne har været brugt eller misbrugt af det private erhvervsliv. Det offentlige har skullet skaffe hovedparten af jobbene, og den sidste undersøgelse, vi har fået, beskæftigelsesundersøgelsen fra Odense, siger, at det har drejet sig om 90 pct. af jobbene. Det vil sige, at det private erhvervsliv er kommet med tilbud om at tage de 10 pct.

Når man ser, at det er det offentlige, der skal tage de 90 pct., så er der faktisk det tilbage, at der kun bliver tale om en flytning fra den ene kasse til den anden inden for det offentlige. Derfor synes vi, at man lige så godt kunne bruge disse penge til noget andet, til at lave nogle ordentlige job. I øvrigt opnås der den velkendte gøgeungeeffekt, hvor de svageste skubbes ud i mørket, fordi der selvfølgelig ifølge sagens natur ikke kan anvises ufaglærte til faglærtes job, men kun kan anvises den modsatte vej: faglærte, både bogligt og manuelt fagligt uddannede folk, kan anvises til ufaglærte kvinders og ufaglærte

mænds områder, og det er præcis på de områder, ledigheden er størst. Derfor siger jeg, at vi får denne gøgeungeeffekt, og det er ikke ønskværdigt.

Når man ser disse ting i sammenhæng med de besparelsesrammer, flertallet herinde har lagt på kommunerne, så virker fremrykningen her meningsløs. Der ville være meget mere mening i at ansætte folk på normale vilkår med f. eks. en refusionsordning, som vi kender det fra hjemmehjælperordningen. Vi er ikke tilhængere af jobtilbudsordningen. Vi finder, at disse penge kunne gøre mere gavn andre steder, måske inden for de almindelige uddannelser, måske inden for ungdomsgarantiordningen, som vi ved er i svære vanskeligheder for tiden.

Om lovforslag nr. L 217 skal jeg sige, at styrkelsen af landsarbejdsnævnet og arbejdsmarkedsnævnene ved, at man indsætter kommunal repræsentation, har vi ikke noget imod. Jeg havde lejlighed til at kommentere dette, da vi behandlede beskæftigelsesredegørelsen, og påpegede, at jeg fandt egentlig, at det var meget godt, hvis kommunerne kom ind dér, fordi de jo må påtage sig mere og mere af beskæftigelsen. Men jeg må også pege på, at vi jo skal passe på, at beslutningsretten på en række områder ikke tages fra kommuner og amter og måske folketing og lægges over til arbejdsmarkedsnævnene og landsarbejdsnævnet.

Reguleringen af efterløn og dagpenge kan vi naturligvis tilslutte os, det er et af punkterne her. I den forbindelse vil jeg godt spørge arbejdsministeren, om ikke tiden er inde til at se lidt på efterlønsordningen, når nu vi alligevel har fat i den, ikke mindst den laveste sats. Sagen er, at de efterlønsmodtagere, der er på den laveste sats, står i en meget dårlig situation. De får faktisk mindre, end folkepensionister får, fordi folkepensionister har visse, skal vi kalde det frynsegoder. I øvrigt ville dette forslag bedre kunne gå ind i en beskæftigelsesmæssig problematik, hvis man havde sagt, at nu nedsætter vi alderen for at kunne gå på efterløn til 55 år. Jeg ved, at der er mange, der gerne ville over på ordningen, og det ville give plads for flere unge. Det er jo altså ikke aktuelt i forslaget, men det er noget, jeg i hvert fald vil give som et bud på, at det skulle vi tage fat i.

Det sidste punkt i dette forslag, § 1, nr. 5, hænger sammen med jobtilbudsordningen,